

ממג:

עין משפט
נר מצוה

במ א מי" פ"ד מהל'
עבודת יו"כ הלכה
א:

ב [מיי' פ"צ מהלכות
תמידין הלכה יב]:

ל ג מיי' פ"צ מהל' עבודת
יזה"ר הלכה ה :

לא ד מיי' שם פ"ד הלכה
א:

לב ה ו מיי שם פ"ב
הלכה ה:

לג ו מיי' שם פ"ד הלכה
א:

נורה אור השלם

1. וַיְהִי הַטֹּהַר עַל
הַטָּמֵא בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַחֲטָא
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַכֹּס
בְּגָדָיו וַרְחֵץ בַּמִּים וַטֹּהַר
בְּעֶרְבִי: כַּמְדָּבָר יֵט
2. וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה
בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּבֹא
לְכַפֵּר
בְּקֹדֶשׁ עַד צִתּוֹ
בְּעֶרְוָה וּבְעַד יָתוֹ
כָּל קֹהֵל יִשְׂרָאֵל:
וּקְרָא טוֹ יֵז

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

רבותא טפי להכשיר ואם כן במתניתין גבי פסול הוה ליה למיתני
 "אפי' בשעת טבילה ונראה לי דלא קשיא דהא דפסלינן היכא דהאשה
 יאחזה בדיו היינו משום דהוי כאלו האשה עשתה אלוה ואלא ודאי הוי
 פשוט טפי לפסול אשה בטבילה מזהוהא דקרא דממעטין מיניה
 אשה בטבילה כמיז ולגבי הכשר קטן
 הויא רבותא טפי זהוהא משום דקרא
 דמכשרין מיניה קטן בטבילה כמיז:
פ"ג ר' יהודה. תימא הוא
 דתוספתא דמסכת פרה
 (סנייא דבבלי א' יהודה |א| משכר

ולא פליג רבי יהודה
 מר משמע מוציא מיד
 פליג יוהא המהור ע
 שהוא טמא לימד

בָּכְרָה אָמַר ר' אִסִּי ב' לְקִישׁ בִּפְרָה ^א לֹא ב' דְּמִסִּיק תַּעֲלֵא מִבִּי ב' מוֹצִיא מִיד מִשְׁמַע וּמ' קָמְיָה דְּר' יוֹחָנָן כָּל חוּץ מִשָּׁל פְּרָה אָמַר לְבָרָא לֹא מוֹצִינוּ ש' יוֹחָנָן לֹא מִיבִיעֵי א' אִפ' לְרִבְיָה לֹא צִייר ר'שׁ בִּן יְהוֹזָדָק שְׁו' וְאִנִּי אוֹמֵר כְּשֶׁרָה לֹא בּוֹר: בֹּא לוֹ אֶצֶל פ' רִאשׁוֹן דְּלֵא אָמַר ו' וּמ'שׁ בּוּיָדִי שְׁנֵי דֹאמ' ^א תֵּנָא דְּבִי ר' יִשְׁמַעְיִי נֹתַנָּת מוֹטָב יָבֵא וְזָכָא יָבֵא חֵיב וְיִכְפֹּר עַל וְקָבֵל בְּמִזְרֵק אֵת ד' מִמֶּרֶם בּוֹ עַל הָרֹבֵד ב' שֶׁלֹּא יִקְרוּשׁ ^א נִשְׁמַר הַמִּזְבֵּחַ וּפְנֵה גַחְלִים וְהַמַּעֲוֹכְלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת הָרִבְעִי שֶׁבַעזָרָה בִּכְסָף וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ ש' זָהָב וְבָהּ הִיָּה מִכְנִיס אַרְבַּעַת קָבִין וּמַעֲרָה וְהָיִים חוֹתֵת בְּשֶׁלֶשׁ כָּל ר' יוֹסִי אוֹמֵר בְּכָל יְמֵינָהּ רִחֹר וְשֶׁלֶשׁ

אמר רב יהודה תני של היצא
והא דלאמר לקמן דפורשין
נמי מצין האולס ולמנחם הא מסקין
לקמן דה"מ בשעת הקטרה דהיכל
ובשעת מתן דמים דהיכל אלל בשעת
הקטרה דלפני ולפנים לא והכל איירי
בהקטרת קטרת דלפני ולפנים ומיד
אחר הקטרת קטרת דלפני ולפנים
נטל הדס מיד הממרס ולקמן כי
בעי לאוכוחי דפורשין מצין האולס
ולמנחם אף בשעת הקטרה דלפני
ולפנים מצרייתא דר' יוסי הוה מצי
לאוכוחי מממתינתין דאין פורשין והוה
ליה לממר לאקשקש ל' מצרייתא
דר' יוסי תציא לי סיעתא מממתינתין
ו"ל דמממתינתין לא הוה מצי לאיתוי
סיעתא דאיכא למימר כיון דהפרשה
דמצין האולס ולמנחם אינה אלל
מדרבנן דמצרייתא אין פורשין אלל
מאכל מועד לא גזרי אלל על העומדים
שאם שלא לצורך וא"ת א"כ אמאי צין
קאמר דהא מילתא איכא מצי לא
היכל לצין האולס ולמנחם דלילו מהיכל
מהיכל נמי לא פרשינן לצורך עבודה
והוא לא היה מגיה צממתינתין

טבול יום טהור, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבותא אפי' טבול יום, לימד שכל טהור שבפרה שחיטת פרה בור שטרה, ואפי' דמי תנא מקיה פסולה, לא צאי' ליה, ואפי' לריביה דאמר (אמר לא) לא צאי' (אמר לא) לא מצינו שחיטה פסולה בור. ב' אלו אצל פרו שניה כו'. תנאי ידן תהנה כי וכו' וכאי וכו' בעי ההוי' כו' לפי דהוי' דרבינא, של היכל מבחון. ת"י וכל אדם לא יהיה באהל מועד בכאור בקדש עד צאתו,

נוב וגבעון שילה וצית עולמים, וכן בפרק שמי דסוטה (טו, א) בקרקע התשכן איסי בן יהודה אומר יעושטא הוי יליף שילה נוב וגבעון וצית עולמים מאהל מועד, וכן בפר"ק דעירובין (ג, א) שלמים ששם ודבמי נמי בפר"ק דחולין יס שם הרבה פסוקים שהיו מרבים שילה וצית עולמים דומיא דמשכן אי מעמתי בשם ה"ר חיים דכל היכא שהדבר אינו חלוי בקדושת מקום כגון בפר"ק דחולין שאין

טַרַף בַּקְלָפִי פֶּרֶק רַבִּיעִי יוֹמָא

כיון דאמר בו' דאט על כרחק לא מליט למימו צהאי ב' דמשמע ממילא הוא ועל כרחק פליגי: והוא הטעם. האי טעור יתירא הוא דהא בטעור קאי: **מכלל שהוא טעם**. שיצא מכלל טעמיה: **כי הו'** כי מדקדקי: **לא מסקי מיניה**. כלומר לא היו מעלין מתוכה דבר חידוש

זיהא מקראותיה כולם מוֹלִיטִים
 מיד זה או כולם מתקיימים זה אחר
 זה: **כמה דמסקי העלה מצי כרנא.**
 כמה שמעלה השועל ברגליו כשדורס
 על שדה ייר: **מדס אדן נוסנס.**
 כלומר כך יפה לומר שהדורס מהדורס
 על עצמו ויהא זכאי לכפר על
 אחרים: **בזנבנ' למי שהיה ממרס**
 זו. מייגס זו: **שלא יקרוש.** כשיטהה
 עד שפעשה עבודת הקטורות כמו
 שסדורות כפרשה: **על הרוצח**
הרביעי. כל הרצח עשויה שורות
 שורות ופולאות אצני שיש וכל שורה
 ושורה קרויה רוצח וקא סלקא דעתיה
 דעל שורה רביעית שמפתח ההיכל
 ולפנים קאמר ^(א): **מחסה.** גחלים
 והניחם עד שימפון קטורת ויתן לתוך
 הכף ואח"כ יכניס כף ומחמה לפנים:
כנל יוס. כשחומה גחלים ממערכה
 שניה של קטורת להכניס על המחמה
 הפנימי לקטורת שחיה ועוצרין
 חוסה בשל כסף. מפרש טעמא בגמ' (ב):

והיוס חוסה וכו'. טעמא דיוסא
צבולהו משום חולשא דכהן גדול:
והיוס ארובה. כדי שיזן ידו למטה
מזרועו ותהא זרועו מסייעתו: פרס.
חזי מנה: מוסיף מלא חפניו.
שמכניס לפני ולפנים לצד מפרס
שחרית ושל ערבית היתן על מזבח
הפנימי: והיוס דקה מן הדקה. זו
שהיה מכניס לפני ולפנים היה מחזיר
ערב יוסי"ב למכתשת ושוחקה הדק:
בגל יוס כהנים. העולים למזבח
עולים בשפת מזרחו של כבש שהמזרח
הוא לימין העולה שהרי פניו לצפון
כשעולה בכבש שהוא צדדו וכיון
דכל תחילת פיתותיו לימין קאי הלא
שיהא מקיף שלא לצורך ורוחצ הכבש
שש עשרה אמה עולה במזרח ומקיף
את המזבח לעבודתו ויורד לצד שמאל
בשפת מערב: והיוס. כהן גדול
מראה כבודו וחיבתו של ישראל שהוא
שולחן ועושה עמנו כבן בית ואם צא
לעלות למזבח להקיף כבון למצות דמים
תמידין ומוסקין ואילו ולי העם מקיף
את כל הכבש לצורך ושלא לצורך:
ארבע מערכות כו'. מפרש בגמרא א'
גמ' והא כתיב וכל אדם וגו'. ומוקמינן
לה לקמן בשמעתי בשעת הקטורת
ואת אמת ממרס זו על הרוב
רביעי שהיכל: חני של היכל.
כשיוצא מן ההיכל לעורה מונה את
הרובצין והוי האי רביעי להיכל:
יכול

וזהו היום ארבע רבי יהודה אומר בכל יום שנים
הכתיב ² וכל אדם לא יהיה באהל מועד אמר
היכל תנו רבנן וכל אדם לא יהיה באהל מועד

וְזָבַח לֹא פִּרְשִׁינָא אֵלֶּה שֶׁלֹּא לְלוּרֵךְ וַיֵּלֶךְ דִּהֶמְקָשָׁן דְּלִקְמָן סְבִירָא לִיה דְּאִפִּי
דִּי אֵלֶּה הוּא תָנִי שֶׁזֶּהֱכַל דְּכִין דְּלוּרֵךְ עֲבֹדָה הוּא שְׂרִי אִף זֶהֱכַל:
בְּשִׁילָה

כיון שלא נשחט הפר ולא נגמרה כפרתו עדיין, חזל בשעיר המשתלח אין להזכיר כהנים כיון שנשחט מכפר זה עוד עליהם מאי שנא מכל שעירי חטאות שזכר [ה]שנה.

שִׁירָה וּבֵית עוֹלָמִים מִנִּין בּו'. הַקֶּשֶׁה רֵצִינוּ דִּהְכָא מִשְׁמַע דְּלִרְרִי קִרְאִי לְפִלְהוּ וְכֵן צִפְרָה שְׁמִי דִּשְׁפָּא בְּצוּמָמָה לֹא יִלְפִינוּ מִקְדָּשׁ וּמִמִּשְׁכָּן וּמִנְרֵדִי קִרָא לְתַרְוּיָהּ, וְכֵן לִקְמֵן צִפְרָה הוֹיָא לּוּ (נָג), אִל גְּבִי אִין עֲשֵׂן מִנִּין ח"ל וְכִסָּה, אִין לִי אֵלֹא אֵהֵל מוֹעֵד שְׁבַמְדָּבָר שִׁלְהּ וּבֵית עוֹלָמִים מִנִּין ח"ל וְכִסָּה, וְכֵן נִמְי

נצח וגבענו שילה וצית עולמים, ואילו בצוף פ"ק דחולין (כד, א) נשמעתא לרלים פוסלים בשנים קאן
 קודם פסחת ללותם הדיכל פסולין שנאמר ושחטו פסח אהל מועד, וקאמר התם דמקדש איקרי משכ
 אהל התם דממעט להו, והדיא דריש עירובין נמי י"ש בפסוק הרבה פסח אהל מועד כתיב דמרבי ש
 אלא שיר ופסחת ללותם וגעילתם והדיא דעירובין דמיייר בפסחת ללותם הדיכל ואין הטעם

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נמרא פוק תני לברא.
שצת דף קו ע"א עירובין
דף ט ע"א בילה דף יב
ע"ב:

הגהות הב"ח

(ה) פתני' נזל חרנטי
קצין ומענה בתוך של
שמש ויהיו חסות
בשל שלשת קצין כל"ש
וקן בסקמון: שם
נמנרו (וה)
י"ב עולה בנחטע ויורד
בנחטע) תא"מ ו"ב ס"א
והיום עולין באמצע
יורדים באמצע וכו' ווא
מיינע: (א) רש"י
על הרוזד כו' ולפנים
קאמער הע"ד ואח"כ מה"ד
והותה א"ת הגחלים
והענין:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה ולא.
מכשיר. נמחק ונ"צ פוסל
(ח"ט המוספו' ושם
המקשה כו' וע' צא"ר
פ"צ דפרה מתני' י):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גמ' תמי תנא קמיה דר'
יוחנן כל השמיטות כשרות
צדור מיי' פ"א מהל' פסקה"מ
הלכה 3: [ב] רש"י ד"ה
כיון דאמר וכו' דמשמע
ממילא הוא. ג"כ דא"כ
לגשתוק מיני' וכמ"ש רש"י
בדבור הקודם סוף ע"א:

תום' ישנים

[illegible]

יִזְכַּר הַפֶּר שְׁנֵתוֹדוֹ עֲלֵיו, וְאִם

ת [טז, 3] גבי נכנס למקדש ולא עיקר מעלה עשן, מעלה מן צפרק שני שעירי [סז, 3]